

der blev vedtaget paa Rigsdagen i forrige Samling, Udstykningsloven, har vist sig ganske ubrugbar i den Skikkelse, den har faaet. Det er noget, der altid sætter ondt Blod ude i Befolkningen uden Hensyn til Partierne. Derfor mener jeg, at et af de Forsætter, vi skulde bære med os ind i denne nye Rigsdagssal, skulde være, at vi baade fra Administrationens og Rigsdagens Side skulde bestræbe os for, at Arbejdet blev saa vel tilrettelagt som muligt. Imidlertid er Hovedsagen for mig ikke at understrege denne Kritik, Hovedsagen for mig er, at vi ogsaa for denne Sags Vedkommende kommer ind under saadanne Forhold, at vi, naar vi atter skal beskæftige os med den, fra alle Sider kan anerkende, at den foreligger vel forberedt. Ministeren sluttede sig da ogsaa til Ønsket om en grundig og alsidig Overvejelse af hele Spørgsmaalet. Han vilde ikke nu tage Stilling til min Tanke, og det finder jeg ikke urimeligt. Ministeren sagde, at han gerne vilde høre nærmere derom i Udvalget. Derfor var det netop ogsaa, at jeg kun i mine indledende Betragtninger fremhævede, hvad jeg mente om hele den Forberedelse, vi skulde ind paa. Jeg vilde ikke binde mig til Enkeltheder, fordi jeg mente, at det skal de forskellige Partier og Ministeren tale sammen om, naar vi kommer til Udvalgsarbejdet. I denne Sammenhæng talte baade Ministeren og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Peder Hedebo) om de Forhold, der nu var til Stede, at vi havde baade Nævnet og Tilsynsraadet, og at disse forskellige Institutioner kunde overveje dette Spørgsmaal; behøvede vi egentlig mere? Jeg vil dertil gerne sige: Ja, vi har Arbejdsløshedsnævnet; det bestaar af Inspektøren og 6 Tillidsmænd for Kasserne og 4 valgte af Rigsdagen, 2 af hvert Ting som Repræsentanter for Samfundet som Helhed, for Politikerne. Men naar Talen er om denne Sags Forberedelse, for saa vidt angaar Arbejdsløsheden, savner jeg en virkelig alsidig Repræsentation for Arbejdsgiverne og Erhvervene. Saa blev der ogsaa talt om, at vi havde Arbejdsanvisningstilsynsraadet. Ja, hvad er dets egentlige Opgave? Dets egentlige Opgave er at være en Støtte for Ledelsen af Centralarbejdsanvisningskontoret. Derfor er det sammensat, som det er, af en Direktør og 10 Medlemmer, lige mange Arbejdsgivere og Arbejdere, deraf 4 valgte af Indenrigsministeren, men efter Indstilling af de respektive Hovedorganisationer. Resten af Tilsynsraadets Medlemmer er valgt af

Borgerrepræsentationen i København efter Forholdstalsvalg. Hvad betyder det? Det betyder, at hvad man her har etableret, i Virkeligheden er en Slags udvidet stedlig Bestyrelse for Centralarbejdsanvisningskontoret. Det vil imidlertid være nødvendigt, at de samlede Overvejelser kommer til at hvile paa et alsidigere Grundlag end det, vi vil faa frem, naar vi kun holder os til Arbejdsløshedsnævnet og til Tilsynsraadet. Endelig maa man ogsaa huske paa, at naar det gælder om, at Sagen kan foreligge saa vel forberedt som muligt, maa man tage Hensyn ikke blot til Sættelsen af disse Institutioner, men ogsaa til Samarbejdet mellem dem. Det mener jeg, vi kan tale nærmere om i Udvalget, saaledes at vi til sin Tid faar et Forslag frem, der er forberedt paa en Maade, som alle Partier finder betryggende og alsidig. Dette Udvalg skulde efter min Mening være en faglig og saglig Kommission. Jeg har i disse Dage set et enkelt Blad i en Artikel nævne, at jeg har slaaet til Lyd for, at der skulde nedsættes en Rigsdagskommission om disse Spørgsmaal. Nej, det har jeg slet ikke nævnt, og jeg har heller ikke tænkt mig, at man skulde gaa den Vej. Jeg er i al Almindelighed ikke nogen Ynder af disse Kommissioner, hvor Rigsdagen er saa talrigt repræsenteret. Jeg tror, det i nogen Grad binder Rigsdagens Arbejde senere hen, og jeg har ogsaa selv været Medlem af Kommissioner, som har lidt i allerhøjeste Grad under, at der i Loven var truffet den Bestemmelse, at et Rigsdagsmedlem var Medlem af Kommissionen, saa længe han var Rigsdagsmedlem, men naar han ikke længere var Medlem af Rigsdagen, skulde der til Kommissionen vælges en anden i hans Sted. Følgen heraf — jeg tror f. Eks., det gjaldt den store Forsikringskommission i sin Tid — var, at Medlemmer spadserede ind i Kommissionen og ud af Kommissionen, og derfor maatte man med Hensyn til store Dele af Arbejdet begynde forfra. Det var en højst upraktisk Metode, men deraf høstede man i alt Fald en Erfaring, som jeg tror bør bevirke, at man fremtidig vil sige, at naar Rigsdagsmedlemmer skal være Medlemmer af Kommissioner, lad os saa vælge dem derind, men lad os saa ogsaa lade dem blive i Kommissionen, thi de sidder der med den almindelige politiske, parlamentariske og samfundsmæssige Udvikling og Erfaring, de i sin Tid høstede i Rigsdagen. Nej, en Rigsdagskommission har jeg ikke tænkt mig her, jeg har